

РЕШЕНИЕ

№ 21325

гр. София, 20.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **4674** по описа за **2025** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. П. М. ЕГН [ЕГН] срещу Решение от 05.03.2025г., постановено по нахд №1516 по описа на СРС за 2025г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №22-4332-012977 от 10.06.2024г. на Началник група ПП-СДВР, с което на М. на основание чл.175а, ал.1пр.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл.104б, т.2 от ЗДвП му е наложена глоба от 3000лв. и 12 месеца лишаване от правоуправление.

По изложените в касационната жалба съображения –се моли решението като неправилно да бъде отменено. На първо място се визира, че решението е постановено при съществени процесуални нарушения –деянието не е описано точно в АУАН и в НП. Конкретизира се, че не е посочено какви точно маневри е извършвало лицето. Ползването на пътя за дрифт не е описание на използваното от законодателя изпълнително деяние. Сочи се, че невярно е отразено, че има опасност за пешеходците, което е част от състава на друго нарушение –чл.5, ал.1 т.1 от ЗДвП, а не на процесното чл.104б, т.2 от ЗДвП. На второ място се твърди, че решението е постановено в противоречие на материалния закон. Изразява се становището, че събраните доказателства не установяват извършеното деяние. Показанията на свидетеля на ответника са неясни, неточни и нелогични. Подчертава се, че са оборени от показанията на свидетеля на защитата, които неправилно не са кредитирани от СРС. С оглед изложеното се моли да се уважи касационната

жалба като се отмени решението на СРС и вместо него –се постанови друго, с което се потвърди НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и представлява.

Ответникът не се представлява също.

Представителят на СГП –дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага да не се уважава.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна, тъй като не са налице наведените касационни основания.

Не е спорно, че СРС, за да потвърди НП е приел, че същото е издадено от компетентен орган, в производство без процесуални нарушения, както и при правилно приложение на материалния закон. СРС е визирал, че деянието е описано чрез ускоряване оборотите на двигателя, преднамерено извеждайки колата извън контрол чрез превъртане и пързляне на гумите на пътното платно, довеждайки до загуба на сцепление с настилка /дрифт/. Посочено е, че деянието е формално и същото е наблюдавано от полицейския екип, чиито показания са кредитирани напълно. Не са споделени възраженията за несъставомерност, както и за наличието на предпоставки за приложението на чл.28 от ЗАНН.

Касационният състав напълно споделя мотивите на СРС, към които препраща на основание чл.221, ал.2 от АПК.

Следва да отбележи, че спор относно обстоятелствата няма. Правилно е кредитирано споделено от свидетеля С., който е очевидец и чиито показания са подробни и обстоятелствени. Подробно разказва, че заедно с колегата му М. В. били наряд и пред входа на Националния исторически музей в дните на абитуриентските балове- имало струпване на автомобили и хора. Конкретното МПС „Форд мустанг“ с номер 1039 на близко разстояние от свидетеля е започнало мощно форсиране на двигателя, при което полицаят се е обърнал и видял, че задната част се пързля наляво-надясно по асфалта, вкл. с опасност за пешеходците. Отишъл е до водача, който е започнал да се дължи арогантно, че нищо не могат да му направят. Тези показания нито са непълни, нито са нелогични, както се възражава с касационната жалба. Описват несъмнено поведението на водача. Свидетелят на защитата С. Р. – не дава показания, които могат да оборят тези на полица, тъй като са общи и уклончиви. Дори в конкретиката си потвърждават деянието на водача, тъй като също е видял, че приятелят му дава повече газ, с превъртане на гумите и по рязко потегляне. Така описаното деяние е в нарушение на чл.104б, т.2 от ЗДвП, поради което правилно СРС е достигнал до извода, че е ангажирана отговорността на дееца по чл.175а, ал.1 пр-3 от ЗДвП с наложените две санкции.

Следователно – решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН,

Административен съд София – град, XIX касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.03.3025г., постановено по нахд №1516 по описа на СРС за 2025г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.